

Salvátor

83

únor 2026

INFORMAČNÍ OBČASNÍK CHRUDIMSKÉ FARNOSTI

Boží slovo

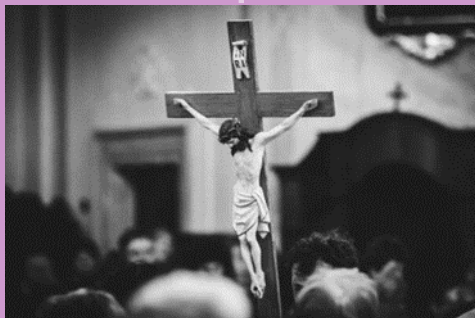
Od II. vatikánského koncilu uplynulo více jak šedesát let. Přesto dílo koncilních otců je stále součástí studia teologie a života církve.

Jinak by se papež Lev XIV. nerozhodl zařadit do střeďečnických generálních audiencí výklad dokumentů, které z tohoto koncilu vznikly. Možná jste si všimli, že už několikrát věnoval pozornost věroučné konstituci o Božím zjevení Dei Verbum. Jedná se o dokument, který na počet stran není příliš rozsáhlý, je členěný do 26 odstavců a byl vyhlášen 18. 11. 1965.

Rád bych se s vámi podělil o několik myšlenek, které mi přijdou obzvlášť zajímavé. V katechezi ze 14. 1. 2026 se papež zaměřuje na styl Božího mluvení. Bůh hovoří k lidem jako k přátelům. Stačí si vzpomenout na Ježíšova slova: „Nazval jsem vás přáteli, protože vám jsem oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce.“ (Jan 15,15). Je to dílo jeho mi-

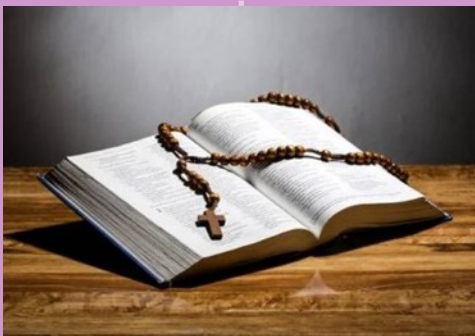
losti, která nás činí Božími přáteli v jeho Synu. Papež také uvádí jedno staré přísloví: „Amicitia aut pares invenit, aut facit“, tj. „Přátelství buď vzniká mezi rovnými, nebo je takovými činí“. Nejsme

rovni Bohu, ale Bůh sám nás činí sobě podobnými ve svém Synu. A na konci dalšího odstavce můžeme číst, že své podobnosti s Bohem nedosahujeme přestoupením zákona a hříchem, jak našeptával had Evě, ale ve vztahu se Synem, který se stal

člověkem.

Proč papež začal své promluvy zrovna taktó? Zřejmě proto, že slova o přátelství, účasti na božské přirozenosti a přijetí Bohem do jeho společenství nacházíme hned v druhém článku konstituce Dei verbum.

Papežovy katecheze na tento koncilní dokument mohou být pro nás výzvou, abychom vzali do ruky tento koncilní dokument a za pomoci papežova výkladu si ho přečetli. Třeba to stihneme v době postní.

otec Jan

Duchovní obnova 13. 12. 2025

Osobní a duchovní zralost – jáhen Pavel Starý

Několik základních myšlenek pro náš osobní i duchovní rozvoj:

- Jsme na cestě a Bůh je s námi
- Co má pravé náboženství přinést – pomáhá se nám měnit; i my musíme opustit staré, potom přineseme nové

- Náš život má dvě poloviny: v první stavíme hrubou stavbu (nádobu) a v druhé ji plníme (životem)
- Různá stádia života a mravní zralosti – je nutné mít průvodce, který je dál
- Postupujeme od sebestřednosti ke službě
- Bůh k nám mluví podmíněnou i nepodmíněnou láskou
- Je potřeba umět opustit, co jsme si vybudovali, abychom se mohli posunout dál
- V druhé polovině života nás úspěch nic nenaučí
- Bůh pracuje s naší hříšností: „šťastná vina“
- Teprve zpětně dokážeme pochopit, co se nám v životě událo
- Zrno, které padne na úrodnou půdu, odumře
- Velká obdarování mají nějakou slabost – je třeba obejmout vlastní stín
- Nejde o to utrpení vyhledávat, ono si nás najde samo

Michaela Podzemná

Roráty

Roráty se tradičně konaly po celou adventní dobu od sedmi hodin ráno každou středu v kostele svaté Kateřiny a o sobotách v hlavním kostele.

Poslední adventní sobotu v chrámu Nanebevzetí Panny Marie zvlášť pro děti s následující bohatou snídaní na faře....

Vánoce

Pro mnoho lidí začaly vánoční svátky tradičním Zpíváním u jesliček. Na Štědrý den odpoledne do kostela proudily davy rodin s dětmi, aby si poslechly tradiční i netradiční koledy v podání dětí a jejich už odrostlejších kamarádů – zpěváků i muzikantů z naší farnosti...

Vánoce - pokračování ze str. 3

Nádherně připravené vystoupení okouzlo publikum, které si při promluvě otce Jana připomnělo slavný příběh narození Spasitele. Domů jsme si všichni odnášeli radost v srdci a betlémské světlo. A chystali se na půlnoční bohoslužbu.

Slavnostní atmosféra vrcholila na Boží hod vánoční a doznívala i na svátek svatého Štěpána. Po všechny tři dny byl kostel Nanebevzetí Panny Marie díky službám farníků otevřen k modlitbě i k pokleknutí před jesličkami pro kohokoliv, kdo chtěl spočinout a potěšit se.

Koncerty

Sbor Salvátor nás na letošní Vánoce připravoval už od 30. 11. koncertem starých adventních písní v kostele svatě Kateřiny a tradičně ozdobil svátek svatého Štěpána dvěma krásnými koncerty vánočních zpěvů.

Silvestr a Nový rok

Poslední den občanského roku uzavřela děkovačná bohoslužba v kostele Panny Marie ve čtyři hodiny odpoledne a nový rok v rukou Božích otevřela mše svatá tradičně u Třech Bubnů. Zdatní poutníci dorazili na začátek ve 23:00, přivítali nový den přesně o půlnoci na Nový rok.

Vánoční čas dozníval slavností Zjevení Páně. S tímto dnem je spojen příchod tří králů a v naší zemi Tříkrálová sbírka. Otec Jan požehnal skupinkám koledníků a ty se vydaly do ulic Chrudimě a okolních obcí potěšit lidi dobré vůle a požádat o příspěvek na potřeby lidí v nouzi.

Svátek Křtu Páně 11. 1. a svátek Uvedení Páně do chrámu – lidově Hromnice – uzavírají dobu vánoční definitivně. A to už je jen skok k letošní Popeleční středě 18. 2., která otevře dobu přípravy na Velikonoce.

Chci na tomto místě ze srdce poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem zasloužili o to, že vánoční oslavy v naší farnosti proběhly v krásném prostředí, důstojně, s hlubokou vážností i opravdovou radostí a zůstaly otevřené i lidem mimo farní společenství.

K. Marelová

Farní plán

Teprve nedávno jsme vstoupili do nového roku a už je před námi doba postní. A po ní doba velikonoční, potom květen – měsíc Panny Marie, pak Letnice, Boží Tělo a už čas běží k prázdninám a dovoleným. Zdá se, že v liturgickém mezidobí se nic dít nebude, ale opak je pravdou - tábory, dovolené, Salvátorská pouť, pak znovu škola – jen o stupínek výše, poutě a posvícení v kostelích a kapličkách. Dále Dušičky a advent – ale to už je vlastně nový liturgický rok.... Co si s tím letícím časem počít? Dobře ho využít. Naplánovat, čeho se chci zúčastnit, o co stojím, co je důleži-

té. Můžeme se přitom nechat inspirovat veršem z knihy Přísloví 16:3: „Svěř Hospodinu své počínání a tvé plány budou zajištěny“.

Během roku 2026 budeme mít opět mnoho krásných příležitostí k setkání, modlitbě, slavení eucharistie a dalším aktivitám. Těšíme se na společenství a zveřejňujeme stručné kalendárium farních událostí v tomto roce. Výčet není úplný. Co mohu slíbit, je, že z něj nebudeme ubírat, ale jistě budeme další akce přidávat.

Podrobnosti najdete na str. 18 -19.

Petra Pudilová

Ples farnosti

Milí farníci, dovoluji mi, abych upřímně a srdečně poděkovala všem, kteří se jakoukoli měrou podíleli na přípravě a zdárném průběhu tradičního farního plesu. Mé zvláštní poděkování patří rovněž všem štědrým dárcům tomboly, jejichž podpora významně přispěla k slavnostní atmosféře celého večera.

S radostí se již nyní těšíme na další společné setkání v příštím roce, které se uskuteční 16. ledna 2027.

Monika Fidlerová

Farní ples je krásná tradiční akce naší farnosti, na kterou se již od podzimu vždy těším.

Člověk zde má možnost nejen oprášit taneční kroky, ale také se pobavit s kamarády a lidmi z farnosti. Díky tomu je každý téměř pořád v jednom kole. Ples má příjemnou rodinnou atmosféru, kterou utváří především hudební skupina MIX z Poličky. Opravdu má bohatý mix písní, při kterém si člověk zatančí různé

společenské tance a na parketu potká známé tváře. Samozřejmě největší úspěch má předtančení PAFATAS, které nás i letos zvedlo ze židlí a bylo výborně připravené.

Nakonec bohatá tombola nesměla chybět a ceny i slosování letos oživil zejména králík. Všichni jsme pak očekávali, že hlavní výhra bude putovat opět za Soukalovými. Bohužel Stolany nemají tak dobrou infrastrukturu, aby zde vzniklo poutní místo (!) ... A tak se zážrak nekonal.

Veliký dík za přípravu a organizaci patří Monice a Tondovi Fidlerovým.

Josef Bálek

Dětský karneval

Dětský karneval aneb ustál spolkový dům akci Pata a Mata?

Dne 24. 1. 2026 pro nás v odpoledních hodinách skupinka mladých z naší farnosti uspořádala dětský karneval.

Akce se opět konala v oblíbeném Spolkovém domě. Tato lokace

je skvělá pro svůj prostorný taneční parket a patro, vhodné jako stanoviště mnohých her. Odpolednem nás provedly

daly dostatek hřebíků k dokončení svého kutilského počinu. Děti tedy měly v prostorách Spolkového domu navštívit četná stanoviště, splnit zde zadané úkoly a poté za ně získat pro Pata a Mata tolik potřebné hřebíky. Úkoly na stanovištích děti bavily a všechny s radostí přebíhaly od jedné zastávky k další. Po předání hřebíků mohl Pat s Matem dokončit své dílo a vítězoslavně konstatovat „a je to!“.

Děti byly odměněny za své úsilí sladkostí. Poté mohly využít taneční parket k dovádění a tanci na oblíbené písničky. Během odpoledne nás přišel pozdravit a popřát hezký den také otec Jan. Po dobu karnevalu jsme se mohli občerstvit z donesených dobrot, na stole ne-

známé postavičky Pata a Mata. Předvedly nám něco ze svého kutilského umění a pobavily nás vtipnými scénkami. Zároveň nás vyzvaly k pomoci s jejich aktuálním projektem. Postrá-

chyběly ani masopustní koblíhy. Kdo si chtěl odnést vzpomínku na pěkné odpoledne, mohl se nechat zvěčnit

pokračování na str. 8

Dětský karneval - pokračování ze strany 7

ve fotokoutku milého pana fotografa Zdeňka Picpauera. Karneval provázela příjemná přátelská atmosféra, kterou si užili jak malí, tak velcí. Velký dík za fajn akci patří našim mladým pořadatelům, paní šatnářce, dámám u nápojů, hospodyňkám za donesené dobroty a všem příchozím za příjemně strávený společný čas. Spolkový dům kutilskou akci Pata a Mata přežil bez újmy a snad za rok opět na viděnou!

Tereza Vostrovská

A je to!

Kdo by neznal dva vynalézavé kutily Pata a Mata? Z naší rodiny už je znají všichni, takže nás nepřekvapilo, že budou potřebovat pomoc. Parta dětí v roz-

manitých kostýmech neváhala a s odhodláním se pustila do plnění úkolů.

Za úkoly podpisy – za podpisy koupit hřebíky – pomocí hřebíků přidělat rám na portrét Pata a Mata v jejich domečku. A je to!

Za naši rodinu letos přispěchali na pomoc zajíček Verunka, šáša Anička a princezna Johanka.

Nejvíc jsme si užili tancování na super písničky, plnění nejrůznějších úkolů, balónkové pinkání s kamarády a házení kroužků na jelení parohy.

Z karnevalu si odnášíme radost z hezky prožitého odpoledne, hopík a Brumíka, plnou náruč nafouknutých balónků a recept na výborné koblížky. Děkujeme všem, kteří pro nás karneval připravili, a těšíme se zase na příště.

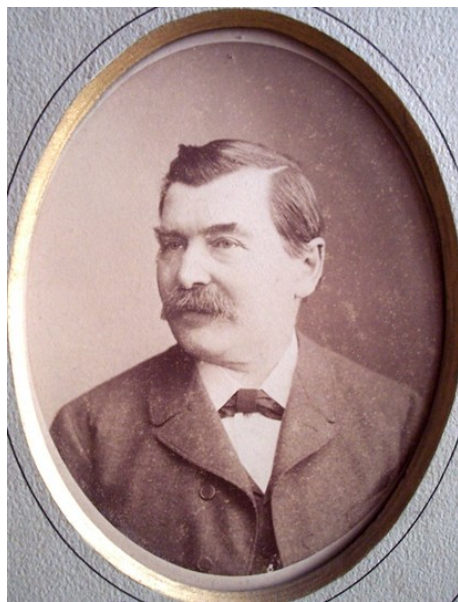
Flidrovi

Zásadní výročí 2026

Milí přátelé, během tohoto roku si budeme připomínat dvě stě let od narození hudebního skladatele Aloise Hniličky (1826–1909), který víc jak polovinu svého života prožil v Chrudimi, vytvořil zde většinu svých děl a zde také zemřel. Od roku 1999 se společně se sborem Salvátor snažím systematicky skladatelovu tvorbu rekonstruovat, interpretovat a propagovat. Řada jeho vynikajících liturgických děl např. často zaznívá při bohoslužbách nejen v Chrudimi. Viditelným znamením renesance jeho duchovního a uměleckého odkazu je rovněž pamětní deska odhalená na konci jižní lodí našeho farního kostela Nanebevzetí Panny Marie v r. 2009. V roce 2021 také vzniklo první CD výhradně s Hniličkovou tvorbou.

Alois Hnilička se narodil 21. března 1826 ve staré škole v Ústí nad Orlicí v rodině kantora a varhaníka Františka Hniličky, mj. člena zdejší Cecilské hudební jednoty, což byl první hudební spolek tohoto typu ve střední Evropě, založený r. 1803, dodnes činný jako významný chrámový sbor (vloni např. doprovázel národní pouť do Vatikánu). Kořeny rodiny však směřují k místně velmi obvyklému řemeslu – tkalcovství... V deseti letech, po smrti matky, byl Alois dán na tzv. fundaci do proslulého augustiniánského kláštera v Brně, podobně jako později Leoš Janáček. V dalších letech studoval jednak učitelsví a také varhanickou školu v Praze. Po následném kantorském působení na vesnicích Ústeckoorlicka zakotvil

jako učitel a varhaník v rodném městě a zde rozvíjel bohatou činnost. Ze skladeb tohoto období patří k nejvýznamnějším symfonická báseň Táborita, ve které Hnilička jako vůbec první z českých skladatelů zpracovává slavný husitský chorál.

Díky úsilí chrudimského starosty Josefa Klimeše zakotvil r. 1863 v Chrudimi, kde se stává varhaníkem a kapelníkem, později ředitelem kůru, sbormistrem zpěváckého spolku Slavoj, členem Klimešova kvarteta a věhlasným hudebním pedagogem. Osobně se Hnilička znal s předními hudebními osobnostmi své doby, např. s B. Smetanou, A. Dvořákem i Zdeňkem Fibichem.

Kompoziční tvorba Aloise Hniličky je ze stylového hlediska důležitou spojnicí

pokračování na str. 10

Zásadní výročí 2026 - pokračování ze strany 9

mezi českou hudební tvorbou postklasičkou a novodobou českou hudbou, jejíž plody jsou dnes chápány, zejména díky úsilí B. Smetany, jako součást nej-cennějších hodnot světové kultury v oblasti umělé hudby. Zároveň je jeho dílo výmluvným dokladem dobové produkce v rámci bohatého kulturního života mimopražské oblasti s významnými hudebními centry – Ústí nad Orlicí a Chrudim. V neposlední řadě přináší Hniličkovo dílo bohatství estetických, duchovních i mravních hodnot a je tedy při nejmenším pozoruhodné! Mezi 216 opusů jeho díla nalezneme např. 2 symfonie, 3 symfonické básně, 1 operu, velké množství komorní hudby, skladby pro varhany a klavír, písně, sbory a kantáty. Z církevní hudby 26 mší, 3 requiem, kantáta Stabat Mater (na český text), mnohá zhudebnění žalmů aj.

Mimo koncertů a jiných příležitostí se během tohoto roku chystáme uvést řadu skladeb také v rámci svaté liturgie, a to nejen ve farním kostele. Sérii odstartujeme 25. března 2026, kdy by při slavnosti Zvěstování Páně měla mj. zaznít skvostná mše Es dur, op. 184. Původně byla

věnována sboru Slavoj a její část Benedictus zněla i v Římě. Na Boží hod velikonoční je v plánu Slavnostní mše C dur, op. 100 pro sbor, orchestr a sólové varhany. Varhanního partu se ujme Kateřina Holá, která se rovněž od svých studií na JAMU Brno systematicky věnuje realizaci a interpretaci Hniličkova varhanního díla. Jedním z vrcholů roku by mělo být uvedení Slavnostní mše D dur, op. 93, kterou se v r. 1873 skladatel uváděl do funkce ředitele kůru. V nově pořízené varhanní verzi na festivalu Zlatá Pecka se tato pozoruhodná skladba vrátí do Chrudimi po víc jak stu letech. 24. března by měl být rovněž na stanici Čro Vltava odvysílán v cyklu „Akademie“ monografický pořad o A. Hniličkovi. Různými aktivitami nejen připomeneme významné kulturní jubileum, ale také se pokusíme alespoň nepatrně přispět ke splacení dluhu, který má česká hudební veřejnost u mnohých tvůrců naší hudební minulosti. Doufejme, že se oživené dílo tohoto pozoruhodného skladatele dočká širší pozornosti!

MgA. Tomáš Židek, Ph.D., regenschori

Rozhovor s manželi Věrou a Josefem Koníčkovými

Milí Koníčkoví, známe Vás od doby, kdy Vaši chlapečci chodili na stejnou ZŠ jako naše děti. A přece o Vás víme málo. Zkusme to napravit v tomto čísle Salvátora.

1. *Prosím, můžete se nám krátce představit: Odkud a z jakého prostředí pocházíte, kde jste pracovali, jak se postavili na nohy Vaši dva synové, jak žijete teď v důchodu?*

přešla do Evony a postupně se při práci dovzdělávala, protože jsem neposlechla v mládí naléhání jak učitelů, tak rodiny, abych šla po ZŠ dál studovat. Chtěla jsem si co nejdřív vydělávat, a hlavně se dostat ze samoty, kde bylo všeho všudy 15 domků, jinak nic a na nejbližší autobus 2 km.

Nebylo to vůbec jednoduché, po dvaceti letech od školy zvládnout nejen středoškolskou matematiku. Ale měla jsem velkou podporu od manžela i obou synů, v té době studujících střední školu, tak to u nás často vypada-

Josef: Moji rodiče pocházeli z Moravy, maminka z Luhačovic, tatínek z Veletin u Uherského Brodu. Po válce koupili mlýn v Přestavlkách, který jim komunisti zabrali a rozbili. Měl jsem tři sourozence, všichni se narodili na Moravě, ale já už v Přestavlkách. Vzhledem k tomu, že byli rodiče věřící, nikomu z nás dětí nebylo dopřáno vzdělání a všichni jsme skončili u řemesla. Já jsem se vyučil malířem pokojů v tehdejší výrobě družstvu Malba Chrudim. Před jeho zánikem jsem přešel do „soukroma“ a pracoval ve stejné profesi jako OSVČ až do důchodu.

Postavili jsme si řadový domek v Markovicích, kde žijeme už 46 let. Máme dva syny, oba vystudovali VŠ a oba zakončili v Praze. Máme 6 vnoučat v rozmezí 10–19 let.

Věra: Já pocházím z malé osady nedaleko Čáslavi. Po svatbě jsem se přestěhovala do Chrudimi. Pracovala jsem asi 14 let v obchodě s textilem, pak jsem

lo jako ve filmu Marečku, podejte mi pero! Po maturitě mi studium najednou chybělo, a tak jsem se po večerech učila pracovat na počítači, studovala němčinu, později i trochu angličtinu, což se mi nakonec hodilo i v práci. V Evoně jsem strávila téměř 19 let, nejvíc vzpomínám na období působení na kooperacích, kdy jsem s německým partnerem procházela celým výrobním procesem, spolupracovala jsem s dopravci. Tehdy jsme ještě nebyli v Evropské unii, takže bylo nutné vystavovat i celní doklady.

To jsem využila i v mém posledním zaměstnání; až do důchodu jsem pracovala v české pobočce švýcarské firmy, v oddělení zahraničního obchodu. Neměli jsme jen partnery z Německa, zákazníky z mnoha zemí Evropy, ale i z Indie, Tchaj-wanu, dokonce i Austrálie. Bylo to opravdu náročné, ale velmi zajímavé.

Na práci moc ráda vzpomínám, ale teď už si jen užívám důchodu.

Rozhovor s manželi Věrou a Josefem Koničkovými - pokračování ze str. 11

2. Jak do Vašeho života přišla víra?

Josef: Já mám víru od rodičů, až do vojny jsem ministroval.

Věra: Já jsem byla jako malá pokřtěná, první svatě přijímání jsem přijala v Třeboníně, svatbu jsme měli v kostele sv. Petra a Pavla v Čáslavi. Tehdy na to muselo být povolení, nejdřív jsme měli obřad na úřadě a v kostele pak (podle tehdejších pravidel) „církevní opakovaní sňatku“.

3. Oba svými dovednostmi dáváte svěžest našim kostelům. Pane Koničku, Vy jste vymaloval faru, prováděl různé opravy stěn a ujal se náročné výmalby kostela Povýšení svatého Kříže, který dodnes barvou i motivy přináší světlo a kus radosti i ve smutných chvílích...Jak jste se k tomu dostal?

Josef: Maloval jsem nejen faru a kostel Povýšení svatého Kříže, kde mě udivuje a těší, jak je malba zachovalá. V roce 1983, za pana faráře Seidla, se vnitřek renovoval, dělala se elektřina a potom se musel kostel vymalovat. Šlo to tehdy ještě přes Malbu. Výzdoba je vlastně kopií původní výmalby. Nakreslili jsme si a přesně a podrobně popsali, co je kde umístěné, rozměry, vzdálenosti, jaké barvy atd. Potom obkreslili motivy, nakreslili a vyřezali šablony.

Spolu s kolegou jsem maloval např. krematorium v Pardubicích, kostel v Miku-

lovicích, Řestokách, Trojovicích, Tuněchodech... asi 12 kostelů.

Maloval jsem mnohé byty, firemní prostory, byla to práce velmi různorodá.

Celý život mám rád práci se dřevem, které se teď v důchodu po chvilkách věnuji.

Tato krásná velká šachovnice se stylovými figurkami je dílem rukou pana Konička....

4. Paní Koničková, víme, že jste výborná kuchařka, ale také zdatná zahradnice a Vaše dobroty i květiny obohacují nás všechny při mnoha farních příležitostech. Co Vás nejvíc těší, baví a naplňuje radostí?

Věra: Já bych o sobě neřekla, že jsem výborná kuchařka, ale těší mě, když všem chutná 😊. Ráda pečú, a protože mě přesvědčili, že už patřím mezi farní seniory, tak chodím na jejich setkání, na které se vždycky moc těším. A moje koláče, kokosky nebo sýrové rohlíčky tam jsou velmi oblíbené... Zahradku sice nemáme nijak velkou, ale snažím se každý kousek využít. Většinou nakupu-

ju přes internet, případně v zahradnictví. Manžel se mi směje, že jsem jako jeho maminka, která měla květiny taky moc ráda a každou chvíli si objednávala něco z časopisu Zahrádkář. A nosila plné náruče do kostela. Květiny mi dělají velkou radost, hlavně když s nimi můžu někoho potěšit a případně přispět k výzdobě kostela. Chryzantémy mě vlastně naučila množit Jiřinka Zrústová. Před třemi lety jsem od ní dostala asi deset sazenic těch zlatých. Dobře přezimovaly a další rok i loni jsem si je namnožila tak, že jsem mohla rozdávat. Uvidím, jak přezimují letos, jestli nějaké budu mít. Taky mě baví ruční práce, hlavně háčkování. Možná si někdo na faře všiml mého háčkováného cukroví nebo viděl loni speciální velikonoční kraslice. A když potřebuju odpočinout nohám i rukám, luštím křížovky nebo sudoku.

Takto zdobí vánoční a velikonoční stoly, ladí chutě a obdarovávají koledníky šikovné ruce paní Koníčkové...

5. Jak žijete ve farním společenství?

Věra: Pravidelně navštěvujeme mše svaté, já občas při mši čtu. Ale vzhledem k tomu, že se manželovi špatně chodí, farních akcí se bohužel moc nezúčastňujeme, ale farní den si nenecháme ujít!

6. Co byste přáli sobě i nám všem do budoucnosti?

My jsme to neměli v životě jednoduché, ale nestěžujeme si a jsme šťastní, že žijeme ve shodě s celou rodinou. Do budoucna přejeme všem Boží požehnání a ochranu Panny Marie.

Milí Koníčkoví, za Vaši laskavou pomoc a vstřícnost Vám z celého srdce za celou redakci Salvátora moc děkujeme. A spolu se všemi čtenáři tohoto čísla Vám vyprošujeme milost našeho Pána do mnoha dalších společných let.

Kateřina Marelová a Eva Vojnová

Postní doba a Velikonoce

Popeleční středa – brána k postní době. Letos připadá již na 18. února. Připravme se. Najděme si pro ni své moto – slovo, které bude pro každého osobní a jedinečné. Napište si ho, nalepte na počítač v práci nebo na zrcadlo v koupelně, abyste ho měli na očích i v myslí. To moje je: *Postní doba – opustit, co nás tíží, přijmout, co se nám nabízí.* S tímto slovem pojďme den po dni až k Velikonocům - „svátku svátků“, vrcholu křesťanského roku. Oslavíme v nich Krista, který vstal z mrtvých. Jak na to? Postupně, den po dni...

Popeleční středou (18. 2.) vstoupíme do doby postní – přípravy na slavení Velikonoc. Mše svatá s udílením popelce bude sloužena v 16 hodin ve Vejvanovicích (příležitost ke svátosti smíření bude od 15:30) a v 18 hodin ve farním kostele v Chrudimi. Na Popeleční středu žehná kněz při mši svaté popel připravený z jírových ratolestí požehnaných v předchozím roce při obřadech Květné neděle. Poté uděluje věřícím popelec: každého označí popelem na čele a řekne přitom: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš.“ (Gn 3, 19) nebo „Obraťte se a věřte evangelium.“ (S dětmi jsme vždy tipovali, která věta bude ta pronesená pro nás). Název „popelec“ pochází z 10. století, kdy se uděloval kajícím na znamení pokání. Od 11. století byl popelec udělován v tento den již všem věřícím. Popeleční středou se také výrazně změní liturgické písně, dostanou přednost písně kající a oltáře nejsou zdobeny květinami.

Každoročně jsme zváni k účasti k ústa-

robylé postní tradici – **almužně**. Princip je jednoduchý: peníze i za požitky, které si během postního období odřekneme, můžeme vložit do papírové pokladničky, tzv. postničky. V naší farnosti jsou věnovány na další rok studia pro Jenifer a RONALDA z Indie, dětí, které naše farnost podporuje v rámci Adopce na dálku. Postničky přineste na Zelený čtvrtek v obětním průvodu k oltáři.

Každý postní pátek od 17:30 hodin budeme konat **pobožnost křížové cesty**. V jejím vedení se budou již tradičně střídat skupiny z naší farnosti – muži, ženy, manželé, mládež, senioři atd. Přidejte se letos k některé skupince. Mám zkušenost, že člověka se věci úplně jinak dotýkají, když je pouze slyší, anebo je i sám aktivně předcítá.

V sobotu 14. 3. se na faře uskuteční **postní duchovní obnova**. Bude věnována sestře Elišce Pretschnerové a povede ji sestra Zdislava Nosková, členka řádu Školských sester svatého Františka. V této souvislosti chci zmínit probíhající Rok svatého Františka vyhlášený papežem Lvem XIV. Má připomenout výročí

800 let od smrti svatého Františka z Assisi. S tím souvisí i udílení plnomocných odpustků na místech spojených s tímto řádem – od nás nejblíže v klášteře ve Slatiňanech nebo na Hoješíně. O důvod více se na tato místa vydat: udělejte si malou „poutičku“ třeba právě v postní době. Svatého Františka můžete také pozdravit modlitbou u jeho oltáře v čele severní boční lodě našeho farního kostela.

Před **Květnou nedělí**, která připadá na 29. 3., bude možné využít rozšířenou příležitost ke svátosti smíření v pondělí 23. 3. od 16:00 do 18:00 hodin na faře, ve čtvrtek 26. 3. od 17:15 do 18:00 v kostele svatě Kateřiny a v pátek 27. 3. od 16:00 do 18:00 ve farním kostele NPM.

Do Velikonoc vstoupíme 2. 4. na **Zelený čtvrtek** mší svatou v 18 hodin s obřadem umývání nohou. Na Velký pátek budeme konat ve 12 hodin pobožnost křížové cesty. Velkopáteční obřady s uctíváním kříže začnou v 15 hodin. Na Velký pátek můžete přispět u Božího hrobu do sbírky na pomoc křesťanům ve Svaté zemi. Účastní se jí farnosti na celém světě. Je hlavním zdrojem příjmů pro život lidí, který se odehrává v okolí poutních míst, a nástrojem pomoci církevním společenstvím na Blízkém východě.

Na **Bílou sobotu** bude po celý den otevřený kostel k modlitbě u Božího hrobu. Přijďte zažít ticho a intimitu tohoto zvláštního dne. **Velikonoční vigilie** se křtem dospělých otevře požehnání ohně a zapálení velikonoční svíce ve 20 hodin před farním kostelem. Po oba dny ráno se můžete v 8 hodin pomodlit zpívané ranní chvály v hlavním kostele.

O slavnosti **Zmrtvýchvstání Páně** bude mše svatá v 8:30 ve farním kostele, v 18 hodin u svatě Kateřiny, v 10:30 ve Jevvanovicích.

Na konci obřadu budou požehnány pokrmy. Žehnání pokrmů o Velikonocích souvisí se starou postní praxí, která zakazovala požívání nejen masa, ale i vajec

a syra. Tyto pokrmy pak bývaly o Velikonocích požehnány pro jejich první domácí použití. Zvláštní symboliku má velikonoční vajíčko – symbol života, a velikonoční beránek – symbol Zmrtvýchvstalého Beránka Božího. Žehnání pokrmů připomíná, že společenství se Zmrtvýchvstalým Kristem u eucharistického stolu má pokračovat doma v hostině lásky – agapé.

Přeji vám požehnaný čas postní doby, naplněný tichem, modlitbou a skutky lásky. Kéž vám pomůže připravit srdce na radostné přijetí světla Kristova vzkříšení, aby slavení velikonočního tajemství bylo pro vás vzpruhou a potěchou do dalších dnů a let.

Přidávám několik doporučení pro dobu postní.

Petra Pudilová

Impulzy papeže Františka pro postní dobu

- 1) Usmívej se, křesťan je vždy radostný!
- 2) Děkuj, i když nemusíš.
- 3) Řekni druhému, že ho máš rád.
- 4) Radostně pozdrav lidi, které potkáváš každý den.
- 5) Vyslechni povídání druhého bez pozování, s láskou.

- 6) Zastav se, abys pomohl. Buď pozorný k tomu, kdo tě potřebuje.
- 7) Povzbud' někoho.
- 8) Uznej úspěchy a kvality druhého.
- 9) Odděl to, co nepoužíváš, a daruj to potřebnému.
- 10) Pomoz někomu, aby si mohl odpočinout.
- 11) Napomeň s láskou, nemlč ze strachu.
- 12) Buď jemný a citlivý k těm, které máš kolem sebe.
- 13) Uklid' nebo vyčisti nějaký nepořádek doma.
- 14) Pomoz druhému překonat jeho potíže.
- 15) Zatelefonuj nebo navštiv někoho osamělého.

Příprava na Velikonoce

V lednu to byl rok, co jsme v naší farnosti přivítali paní Martinu Pavlíkovou, která se dlouhá léta věnuje lektorům Božího slova. Její přednášku ve farním sále navštívili lidé i z jiných farností, stejně tak se zapojili i do praktického přednesu v našem farním kostele. Na našem farním webu je možné v rámci přípravy na neděli najít odkaz na stránky <https://kulturaslova.cz>, kde jsou nahrávky nedělních čtení a za jejich přípravou stojí právě paní M. Pavlíková.

Když jsme se vloni loučili, říkala, že by byla ochotná přijet a prožít s námi přípravu na Velikonoce. Nedávno jsem ji telefonoval a domluvili jsme se, že přijede ve středu 25. března po poledni a zdrží se do následujícího dne. V čem bude

příprava spočívat? V četbě biblických textů od Květné neděle do neděle Zmrtvýchvstání Páně.

Jsem moc rád, že paní Pavlíková k nám může přijet i letos. Chtěl bych vás povzbudit, abyste si udělali čas a přišli. Aby Boží slovo mohlo zaznít při bohoslužbách, potřebuje někoho, kdo mu propůjčí sebe sama. Písmo svaté vždycky převyšuje toho, kdo ho hlásá; zároveň ale Bůh nepřestává hledat, kdo by jeho slovo přijal a předával ho dál. Je mi jasné, že služba lektora není pro každého pokřtěného. Na druhou stranu mi ale přijde, že by se do biblických čtení mohlo zapojovat více farníků. Udělalo by mi velkou radost, kdybyste rozpisu na nedělní čtení, který je připraven v hlavním

kostele, věnovali patřičnou pozornost a podle svých časových možností se zapísovali.

Co je potřeba udělat v souvislosti s návštěvou paní Pavlíkové? Jedná se o dvě záležitosti. První je o organizaci středečního odpoledne a večera, popř. čtvrtečního dopoledne. Jednoduše řečeno je potřeba zjistit, v jakém čase může kdo přijít: někomu je to třeba úplně jedno, jinému se zase hodí jen určitá hodina. Zkušenost z loňského roku ukazuje, že je velmi přínosné, když předčítání probíhá v menší skupince, protože se učíme poslechem přednesu druhých i postřehy, které zazní od paní Pavlíkové. Přijít může i ten, kdo ještě nikdy při mši nečetl, sbírá odvalu a třeba ani o letošních Velikonocích nemá v úmyslu číst. Časové rozmezí by tedy bylo: 14.00 – 16.00, 16.00 – 17.45 a 19.00 – 21.00 hod.; v 18.00 bude v NPM mše, protože je slavnost Zvěstování Páně. Protože paní Pavlíková se zdrží do čtvrtka, bylo by možné v případě zájmu využít čas od 9.00 do 11.00 hodin.

Druhá záležitost spočívá ve výběru příslušných čtení. Na Květnou neděli a v neděli Zmrtvýchvstání Páně se ty samé biblické texty čtou při bohoslužbách v různých kostelích; na Zelený čtvrtek, Velký pátek a Velikonoční vigilii jsou obřady pouze v hlavním kostele. Protože se při mších čte z lekcionáře, budeme i při nácviku používat čtení okopírovaná

z příslušného lekcionáře, aby překlad i členění textu byly totožné. Text vybraného čtení dostanete domů, abyste se na něj mohli podívat jak před návštěvou paní Pavlíkové, tak po ní. Texty čtení budou k dispozici v neděli 22. 3., popř. dle domluvy po jiných bohoslužbách nebo ve farní kanceláři. Na připravený rozpis čtení se zapisujte do pátku 20. března. I když někdo nemá v úmyslu o letošních Velikonocích číst, ale rád by využil přítomnosti paní Pavlíkové, ať se přihlásí, a až bude dostávat okopírovaný biblický text, oznámí, že si chce zkusit přednes jen tak.

Přiznám se, že tímto způsobem jsme se na Velikonocce v žádné farnosti nepřipravovali. Příležitost, která přichází s nabídkou paní Pavlíkové, mi oživila vzpomínku na paní Zoju Bílou, která v hradecké katedrále po mnoho let dělala květinovou výzdobu. V prvních letech mé kněžské služby mi krátce po Velikonocích řekla, že přemýšlí nad tím, jak vyzdobit oltář na svatodušní svátky. Velmi mě to překvapilo, že víc jak měsíc předem se zabírá vymýšlením výzdoby. Podobně můžeme i my s jedním čtením ze Svatého týdne žít třeba od poloviny postní doby; bezpochyby bude vstupovat do různých našich radostí a starostí, stane se nám bližším, posvěti nás, promění nás a připraví nás, abychom ho přednesli jako svědkové víry.

JŠ

Scholička a PředScholička zve nové členy

V září 2025 se Scholička rozdělila na dvě skupiny. Mladší děti (3-6 let) se za účasti maminek scházejí na faře ve středu mezi 14:30 - 15:30 ve skupině

PředScholička. Děti plní drobné hudební úkoly, které odděleně, názorně a s pohybem procvičují vnímání směru melodie,

pokračování na str. 18

rytmus i harmonii nejjednodušších známých lidových písní.

Co třeba si melodií písně vyskákat? Jde melodie nahoru, dolů nebo zůstává na místě?

Melodii společně zaznamenáváme pomocí barevných magnetických not a rytmus do vagónků rytmického vláčku. Děti si mohou takto prožitou píseň vyzkoušet zahrát na zvonky nebo xylofon. Oblíbený nástroj, který si děti mohou zapůjčit i domů – citerka – umožňuje zhruba od 5 let samostatně hrát písničky a trénuje i předčtenářské dovednosti. V Před-Scholičce máme nyní 3 děti a hledáme posily!

Starší děti (6 - 13 let) mají za sebou první pololetí pilné práce na ZUŠ. Máme 7 členů – zpěváků, někteří již hrají na flétnu, kytaru nebo varhany. Společně jsme hudebně doprovodili 4 dětské mše

svaté na faře a vystoupili na vánočním koncertě v ZUŠ. Děti se kromě zpěvu střídají při hraní melodií nebo basu, zkouší dirigovat. Melodii, rytmus a harmonii procvičujeme odděleně, poté je spojujeme do jednoho celku. Hudbu nestačí jen prožívat, i když je to stále na prvním místě, učíme se ji též chápat, analyzovat a zapisovat.

Chrudimská ZUŠ umožňuje dětem od 5 let za snížené školné samostatně navštěvovat sborový zpěv jako hlavní obor – tedy i naši Scholičku. Dítě si může později nepovinně přibrat sólový nástroj podle svého přání (ale nemusí). Stávající žáci ZUŠ mohou Scholičku navštěvovat v rámci plnění skupinové interpretace.

Přijďte se s námi zaspívat a chválit Pána s nejmenšími!

Srdečně Vás zveme na společné dětské mše, které se uskuteční v termínech 3. 3., 14. 4., 5. 5. a 2. 6. - vždy v úterý od 17 hodin na faře. Přijďte si s námi zaspívat, přijďte se nakazit tvůrčí atmosférou, která zde panuje! Do obou skupin rádi uvítáme nové členy ☺

Kateřina Holá 775 267 767

Farní plán - pokračování ze str. 5

Březen

- 6. – 8. 3. Duchovní obnova pro ženy na Hoješíně
- 14. 3. Postní duchovní obnova o sestře Elišce, vede sestra Zdislava Nosková
- 18. 3. Úklid kostela sv. Kateřiny před Velikonocemi
- 21. 3. Úklid kostela NPM před Velikonocemi

- 25. a 26. 3. Příprava na Velikonoce s lektorkou M. Pavlíkovou
- 28. 3. Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové

Duben

- 17. - 19. 4. Jarní „spolčo“ - víkendovka
- 18. 4. Diecézní setkání dětí v Hradci Králové
- 29. 5. Noc kostelů

Květen

- 16. 5. Farní pouť
- 29. 5. Noc kostelů
- 31. 5. Farní den

Červen

- 13. 6. Velký úklid fary s mytím oken

Červenec

- 18. – 25. 7. Farní tábor Letohrad

Srpen

- 1. 8. Úklid kostela NPM před poutí
- 5. 8. Úklid kostela sv. Kateřiny před poutí

- 9. 8. Salvátorská pouť
- 11. – 16. 8. Celostátní setkání mládeže v Ostravě
- 23. 8. Zlatá Pecka

Září

- 12. 9. Den památek

Prosinec

- 16. 12. Úklid kostela sv. Kateřiny před Vánocemi
- 18. – 19. 12. Adventní duchovní obnova s Mons. Prokopem Brožem

Pravidelné aktivity – termíny

Název	Den, hodina	Místo	Termín	Kontakt pro nové zájemce
Farní evangelizační buňka	pondělí, 19:00	farní sál	každé pondělí	p. Jaroslav 728 125 232
Net for God	pondělí, 19:00	farní sál	23. 2., 23. 3., 27. 4., 25. 5., 15. 6.	V. Neškudla
Modlitby maminek na mateřské dovolené	úterý, 9:30	farní sál	dle domluvy	M. Pudilová 774 121 798
Setkání seniorů	úterý, 15:00	farní sál	24. 2., 17. 3.	M. Šmídková 607 593 884
Zkouška chrámového sboru	úterý, 19:00	kůr NPM	3. 3., 17. 3., 31. 3., 28. 4., 12. 5., 16. 6.	T. Židek 737 758 881
Kroužek ručních prací	středa, 15:00	učebna	každou středu	L. Hrudová 736 690 883
Dětská scholická	středa, 15:00	farní sál	dle domluvy	K. Holá 775 267 767
Dětská mše se scholickou	středa, 17:00	kaple	3. 3., 14. 4., 5. 5., 2. 6.	K. Holá 775 267 767
Adorace se zpěvy	středa, 19:00	kaple	18. 3., 15. 4., 20. 5., 17. 6.	V. Měkotová 725 649 159
Setkání nad Bibli	středa, 19:00	farní sál	25. 2., 11. 3., 25. 3., 8. 4., 22. 4., 13. 5., 27. 5., 10. 6.	Pavel Starý 605 220 052
Setkání žen	čtvrtek, 19:00	farní sál	22. 1., 12. 2., 26. 2., 12. 3., 26. 3., 9. 4., 23. 4., 14. 5., 28. 5., 11. 6., 25. 6.	A. Chvojková 723 044 101
Chlapi	čtvrtek, 19:00	farní sál	5. 3., 9. 4., 14. 5., 4. 6.	Petr Miklas 604 235 040
Společenství mládeže	pátek, 19:00	farní sál	dle domluvy	s. Antonína
Dětská bohoslužba	neděle, 8:30	NPM	22. 2., 8. 3., 12. 4., 10. 5., 14. 6.	M. Měkotová 723 187 402
Farní kavárna	neděle, 9:30	farní sál	22. 2., 8. 3., 22. 3., 12. 4., 26. 4., 17. 5., 31. 5., 14. 6., 28. 6.	J. Vostrovský 608 740 223

Modlitba

Pane Bože,
vstupuji do času ticha a návratu k Tobě.
Uč mě ztišit hlas, který mě rozptyluje,
a naslouchat hlasu, který mě volá.

Očisti mé srdce od pýchy, strachu i spěchu,
dej mi hlad po pravdě a žízeň po lásce.
Ať půst není jen odříkáním,
ale otevřením se Tvému milosrdenství.

Ved' mě cestou pokory,
abych skrze kříž došel k naději vzkříšení.
Amen.

Uzávěrka příštího čísla farního občasníku je 7. 4. 2026. Své příspěvky můžete zasílat na adresu kajmar@chrudim.cz. Salvátor č. 84 vyjde 19. 4. 2026.

Salvátor č. 83, únor 2026

Neprodejné

Vydává:

Římskokatolická farnost

Arciděkanství Chrudim

Školní nám. 56, 537 01 Chrudim

Tel.: 469 622 029

email: rkf.chrudim@dihk.cz

www.farnost-chrudim.cz

číslo účtu: 1141055309/0800